Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36913
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

do ⁊ luctantes secū i corde ut Iacob cū angelo. Sic bēs. Id
adricus pn̄ fuit i corde q̄ sine ꝓsolacōne diuina a villa nūq̄
recessit vñ lr. q̄ nūq̄ cessauit aliqm̄ certam ñ equū d sen
dere ⁊ i foubz erat cellie orare. imo ꝓsuetus sep̄ duas
missas legere. ⁊ semel i missa cū hostiā ⁊ calice bēdicere vna
man̄ sua p̄cedebat i bēdicendo hostiā ⁊ calicē secū i signū
q̄ ipse cert ad bēdict̄ i p̄nti ⁊ i futō. Tercia ꝓsona fuit
abraha bñ. xxv. Qua festa ve hanc ⁊c ⁊ seq̄ bēdicas
bēdicā t̄. Habham q̄ filiū suū d obtulit i tell̄ bēs Ideaire q̄
cor̄ suū p̄ i oratōbz ieiunijs ⁊ vigilijs obtulit uxori cōsilū appli.
ad lo. ix. Refugio cor meū ⁊c. ⁊ i ō spāles adnō ūtutes huit
vñ lr deo q. q̄dam excōmunicat̄ Cecilia ubi missā legere voluit.
fuit sepult̄ ipse aut̄ vixit ad ꝓlm. d. omīs excōmunicati ex
cant Qui coā omnibz surrexit ⁊ cimiteriū exiuit ⁊ ibidem
sepult̄ ē Vita ꝓsona fuit Iob. dq̄ lr. vlt. capl̄. Bēdixit
q̄ dōs iob nouissimis maḡ qm̄ p̄ncipio ⁊ hoc ꝓ ꝓ sua patienciā
⁊ q. p̄cantes arguit p̄iūctacibz suis Immo amicos suos ꝓta
lr dñō Idaliro q. q̄ndā p̄ncipē arguit p̄ceuisse q̄ ḡtis
audā mihi cap̄ abscidat ⁊ i sup̄ vxorē suā i dulce affligebat. dic totū. Io ix. Arguc obsecra ⁊c Vnica ꝓsona cui
dōs bēdixit fuit Ioseph. ~~q̄ q. ipse famis ⁊ carisie d vt.~~
xxxv. Bēdicō illi q̄ ayrut i rubo veiat sup̄ cap̄ Ioseph q.
ipse famis ⁊ carisie honorauit prim ⁊ mrem ⁊ fis dans
eis locū i ira egypti. ita lr dñō Idal. q. prem ⁊ mrem ut dōs
p̄cepit mlt̄ū honorauit. vñ cū i furmaret̄ mat̄ ei i fuit vne
cōni imo sepulture ⁊ misse ⁊ lampadē ardētē ad sepl̄chrū ei
ꝓparauit. vñ ecc. Honora pa. tuū ⁊ ma. tu. ut sup̄ veiat t̄
bēdicō Sexta ꝓsona fuit Iudith p̄ qm̄ holoferni amputau
cap̄ aut ei ozias bñ es tu filia adnō excelso p̄ omīb mlieri
bz sup̄ terā Septima fuit abigail vxor nabal cui aic dd. ij.
Pe. xxv bēdictū sit eloquiū tuū ⁊ bēdicta tu q̄ hodie iocsiū
ñ veisti ⁊ me p̄hibuisti ne sanguīē fundem Octaua ꝓso
na fuit Ruth cui aut Booz Ruth iij. Bēdicta i q̄ filia adnō
⁊ hoc id q. nuer̄ sua veñat d longinq̄ tra i bedleē ⁊c. Id Code
Venite ascendam̄ ad mōtē dñi ⁊ ad domū d Iacob ⁊ doceb
nos vias suas. ysa. ij. Quo tanguī i vbis istis. p̄mū q. fa
ce hēant q̄ hodie huc cōuenit. Sm qm̄ incedē ad spare de
beant De primo dicē veite ascendam̄ ad mō. ⁊ ad dō. d Iacob
Iste mons ē scūs Idal. ꝓ tres causas ꝓ vna altitudine
fuit. n. vgo q̄ vna ē altissima dq̄ mōte dic. ꝓ d ons i quo
bēplacuit̄ dō habitare i eo. ⁊. n. dō hī. i finē Qu. n.
ꝓ seuant i mūdiā vgnicatis usq̄z i finē bēplacuit̄ ē dō